

РЕШЕНИЕ

№ 16971

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1340** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на Garantrans s.r.o., Република Ч., чрез адв. С., против решение № РЗМ-5800-1149/32-318164/17.10.2025 г., издадено от директора на ТД "Митница" – С.. С него, на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и във връзка с чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците, е определено дружеството-жалбоподател да заплати ДДС в размер на 10 952, 65 лв., ведно с лихви за забава, под формата на възникнало митническо задължение за неприключен транзит.

В жалбата и в съдебно заседание са развити доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение, постановяването му в нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че българският митнически орган е този, който по линията на международното сътрудничество е обвързан да направи проверка относно изпълнението на митническия режим „транзит“. Сочи наличието на алтернативни доказателства, от които било видно, че стоката е пристигнала в ПМУ на 03.07.2025 г. Релевират се доводи за нищожност на обжалвания акт, жалбоподателят твърди, че българските митнически органи не са компетентни да констатират нарушения на територията на трета държава и да създават/определят митнически задължения. В процесния случай било безспорно установено, че стоката е напуснала митническата територия на ЕС и тя е била физически представена пред митническото учреждение на територията на Република Турция, която се явява трета държава по смисъла на митническото право на ЕС. В тази връзка се позовава на Формуляр (незаверен) МИСТ Т2 с отразена дата на пристигане на стоката – 04.07.2025 г., както и на скрийншот с дата на

преминаване на стоката – 03.07.202 г. Иска се обявяване на нищожност на административния акт поради липса на компетентност на органа-издател, алт. отмяната му като незаконосъобразен. Претендират се разноски.

Отвeтникът - Директор на ТД "Митница" - С., чрез процесуалния си представител юрк. С., в с.з. и в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърляне на оспорването. Сочи за възникнали митнически задължения на жалбоподателя по неприключила транзитна операция в даден преклузивен срок, което формирало извод за законосъобразност на оспорваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице-адресат на индивидуален административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно чрез възлагане на задължения. Дружеството е юридическо лице, правоспособно, регистрирано в Република Ч. за целите на гражданския оборот, и може да бъде носител на задължения. Жалбата е подадена в преклузивния срок.

От фактическа страна се установява следното:

Страните не спорят, че на 29.09.2024 г. в митническо бюро (МБ) С.-Запад с код BG005807, при ТД Митница С., в качеството му на отправно митническо учреждение (ОМУ), е била поставена под режим „вътрешен транзит“ (л. (л. 46) един брой стока - „употребяван влекач MAN,TGX,Y.: 15-04-2019, W.“, с нетна маса 8033 кг., брутна маса 8033 кг., с код по Хармонизираната система (ХС) 870121. Посочено е било транзитно митническо учреждение (Т.) - митнически пункт KAPIKULE TIR GUMRUK MUDURLUGU, Турция с код TR220200 и получаващо митническо учреждение (ПМУ) - Gurbulak G.. Tic. Bolge Mudurlugu, Турция с код TR041600. Към транзитната декларация е приложена фактура № 2596/19.08.2024 г., издадена от М. ABDELFATAH SAADALLAH, Федерална република А., на стойност 28000,00 Е. (л. 61). От титуляря на режима „GARANTRANS s.r.o.“ е представен сертификат за обща гаранция с референтен номер № 20CZ520000B002400 за обезпечаване на публични държавни вземания (л. 50).

В съответствие с чл. 297, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447), в ОМУ МБ С.-Запад с код BG005807 по МД с MRN 24BG005807106729K3 е определен срок за представяне на стоката в ПМУ - Gurbulak Gilm. Tic. Bolge Mudurlugu, Турция с код TR041600, до дата 13.10.2024 г., посочен в кл. D на МД (л. 45).

В МИСТ2 на МБ С.-Запад с код BG005807 за декларация T2 с MRN 24BG005807106729K3 е получено електронно съобщение „CD118C - Уведомление за преминаване на граница“ Т. митнически пункт KAPIKULE TIR GUMRUK MUDURLUGU, Турция, чрез което е отразено, че употребяван влекач MAN TGX.Y.: 15-04-2019,W., пътуващ по покритието на описаната декларация T2, е преминал в Турция, следователно е напуснал територията на Съюза (л. 59).

В изпълнение разпоредбите на чл. 310, § 3 от Регламент 2015/2447, след изтичане на определения срок по чл. 297, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, до ПМУ Giirbulak G.. Tic. Bolge Mudiirlugii, Турция с код TR041600, са били изпратени в МИСТ2 електронни съобщения „Запитване за стартиране на процедура по издирване (CD 142)“ с искане за предоставяне на информация относно представянето на описаната в МД стока за режим „транзит“ в посоченото ПМУ (л. 67). За изпратеното запитване към този момент от процедурата не е бил регистриран отговор в МИСТ2 от турската страна.

Титулярят на режим „транзит“ по описаната декларация - „Garantrans s.r.o.“ е уведомен на 30.12.2024 г. (л. 64), че следва да представи в срок от 28 календарни дни, считано от датата на получаване на писмото, алтернативни доказателства по декларация T2 с MRN

24BG005807106729K3/29.09.2024 г., съгласно разпоредбите на чл. 312 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Не е бил получен отговор в определения срок и не са били представени доказателства за завършване на режим съюзен транзит в ПМУ.

При така проведената процедура АО е уведолил титуляря на задължението, на осн. чл. 22, § 6, ал. 1 от МКС, че стартира производство за издаване на решение във връзка с неприключилия транзит, ведно с мотивите (л. 73).

В същия ден е получен отговор, че констатациите на органа не се оспорват и установеното задължение ще бъде доброволно заплатено след издаване на нарочен акт (л. 71).

С финализиращия производството акт АО е приел, че транзитната операция за стоката, поставена под режим вътрешен съюзен транзит Т2 по МД с MRN 24BG005 807106729K3, не е завършена съгласно изискванията на разпоредбата на чл. 48 от Допълнение I, дял II, глава VI от Решение № 1/2016 на Съвместния Комитет ЕС-ЕАСТ по общия транзитен режим от 28 април 2016 година за изменение на Конвенцията от 20 май 1987 г. за общ транзитен режим [2016/858] (Конвенцията за общ транзитен режим (ОВ L 142, 31.05.2016 г.), а именно: стоките, поставени под режима, както и изискваната информация, не са предоставени в определените от митническите органи срокове в ПМУ, Турция с код TR041600.

В мотивите на обжалвания административен акт е прието, че титулярят не е изпълнил задълженията си съгласно чл. 8, § 1, букви а) и) от Допълнение I, дял I, глава III от Решение № 1/2016 на Съвместния Комитет ЕС-ЕАСТ по общия транзитен режим от 28 април 2016 година за изменение на Конвенцията от 20 май 1987 г. за общ транзитен режим [2016/858], чл. 233, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 да представи стоките в непроменено състояние, както и изискуема информация, пред ПМУ в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките, както и спазване митническите разпоредби за общия транзитен режим.

Приел е, че за стоката са възникнали публични задължения - публични държавни вземания, на основание чл. 54 и чл. 56 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС). ОМУ МБ С.-Запад с код BG005 807 е прието за мястото на възникване на задължението, съгласно чл. 114, § 1, буква а) от Допълнение I, дял IV, глава 1 от Решение № 1/2016 на Съвместния Комитет ЕС — ЕАСТ по общия транзитен режим от 28 април 2016 година за изменение на Конвенцията от 20 май 1987 г. за общ транзитен режим [2016/858] и чл. 87, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно мястото където са настъпили събитията, довели до неговото възникване.

Задължението е определено на осн. чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в размер на 54 763,24 лв., респ. ДДС в размер на 10 952, 65 лв.

С финализиращия акт е определена митническа стойност на стоката, приета за отклонена от митнически надзор в размер на 54 763, 24 лв. като въз основа на тази стойност е определено задължение за ДДС като публично държавно вземане в размер на 10 952, 65 лв., ведно с лихва от датата на изтичане на срока за доброволно плащане.

Това решение е било обжалвано по реда на административния контрол на осн чл. 44, § 2, б. „а“ от Регламент 952/2013 г., вр. чл. 81 и сл. от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ като горестоящият орган е отхвърлил жалбата. Респ. на съдебен контрол подлежи първоначалният административен акт, а мотивите на горестоящия орган следва да се считат за неразделна част от обжалваното решение.

При тези факти съдът намира жалбата за неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгл. чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците, вр. с чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (Митнически кодекс на Съюза - МКС), решенията, взети без предварително заявление, се издават от директора на съответната териториална дирекция, в района на която са възникнали фактите и обстоятелствата, обуславящи издаването им.

В случая транзитната операция е започнала в МБ С.-Запад, поради което правилно именно директорът на ТД „Митница С.“ е титуляр на правомощието.

Неоснователни са възраженията за липса на териториална и материална компетентност с довод, че нарушението е извършено на територията на трета държава. Съгласно чл. 87, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато мястото на възникване на митническото задължение не може да бъде установено, то се счита възникнало на мястото, където стоките са поставени под режима – в случая това е отправното митническо учреждение. По арг. от § 2 in fine мястото следва да се тълкува като конкретна административна структура, а не като географско означение, респ. държава.

Решението е обективизирано в писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити вкл. посочване на фактическите и правни основания за издаването му, съдържа мотиви, разпоредителна част, адресат. Надлежно е подписано.

Спорът е за правилното приложение на административнопроизводствените правила и приложението на материалния закон.

Режимът „транзит“ е митническо улеснение, което позволява на икономическите оператори да превозват стоки през граници или територии без да плащат таксите, дължими по принцип, когато стоките се въвеждат на - или напускат - територията на Съюза, като по такъв начин стоките са предмет само на една митническа формалност. Режимът „транзит“ е от особено значение за Съюза, който представлява една митническа територия, но множество данъчни територии и стоките могат да се движат под режим транзит от входния граничен пункт на Съюза до местоназначението си. Когато транзитът е завършил, трябва да бъдат изпълнени митническите и местни данъчни задължения, и стоките се пускат за свободно обращение или се поставят под друг специален режим. Режимът „съюзен транзит“ се прилага при превоз на несъюзни стоки, а в някои случаи - и на съюзни стоки, между две места в рамките на Съюза. Режимът съюзен транзит се управлява от митническите администрации на държавите-членки чрез мрежа от митнически учреждения, наречени отправни митнически учреждения (ОМУ), транзитни митнически учреждения (Т.), получаващи митнически учреждения (ПМУ) и гаранционни митнически учреждения (ГМУ). Режимът „съюзен транзит“ започва в отправното митническо учреждение и завършва, когато стоките и придружаващите търговски документи се представят, в съответствие с приложимите разпоредби, в получаващото митническо учреждение. Между получаващото митническо учреждение и отправното митническо учреждение се извършва обмен на електронни съобщения в NCTS. При получаване на електронни съобщения или екземпляр от транзитната декларация, отправното митническо учреждение приключва режима транзит, и ако няма установени нередности, освобождава от отговорност титуляря на режима. С оглед по-ефективното транспортиране на стоките през границите на договарящите се страни и улесняване митническите формалности се използва електронна система на транзита за попълване на митническите формалности, освен при конкретни обстоятелства (например: стоки, превозвани чрез железопътен транспорт, където се допускат хартиени документи).

Страните не спорят, че Garantrans s.r.o. (Ч.) е титуляр на режима вътрешен съюзен транзит (T2) за употребяван влекач MAN TGX, поставен под режим в МБ С.-Запад на 29.09.2024 г. с ПМУ в Турция (Гърбулак). Стоката е преминала митническия пункт Карэкуле (Турция) — налично е съобщение CD118C за пресичане на границата. Липсва потвърждение (CD115), че стоката е пристигнала в ПМУ Гърбулак в определения от ОМУ срок по чл. 297, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 (до 13.10.2024 г.). ОМУ е изпратила запитване CD142 до ПМУ в Турция, без да е получила отговор, и е уведомила титуляря да представи алтернативни доказателства в 28-дневен срок. Дружеството не е представило такива.

Не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. На жалбоподателя-титulary на режима, който е такъв, съгласно чл. 79, § 3, б. "а" от Регламент (ЕС) № 952/2013, е предоставен 30-дневен срок за изразяване на становище във връзка с установен неприключил транзит на процесната стока. В рамките на предоставения срок не са предоставени годни (алтернативни) доказателства за завършване на транзита.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че доказателствената тежест за наличие на отклонение от завършването на транзита лежи върху митнически орган.

Този извод се подкрепя от разпоредбите на чл. 8 от Допълнение I към Конвенцията за общ транзитен режим (решение 1/2016) и чл. 233 от Регламент 952/2013, които поставят задължението изцяло върху титуляря на режима. Последният е отговорен да представи стоката в ПМУ в определения срок и да спазва мерките на митническите органи за идентификация. Според член 233, § 2 от Регламент 952/2013 задълженията на титуляря на режима са изпълнени и режимът транзит завършва, когато стоките, поставени под режима, и изискваната информация, са на разположение в получаващото митническо учреждение в съответствие с митническото законодателство, тоест тези предпоставки са кумулативни и са част от задълженията на титуляря на режима.

Този въпрос е разгледан и в решение на СЕС от 20.01.2005 г. по дело C-300/03 Honeywell A. G. v Hauptzollamt GieЯen. Според решението на СЕС отклонение от митническия надзор съществува в случаите, когато отправното митническо учреждение на спорната пратка, поставена под режим външен общностен транзит, е заключило, че пратката не е била представена в получаващото митническо учреждение и че митническият режим не е приключил за тази пратка. Когато завършването на транзита не може да бъде установен, отправното митническо учреждение уведомява отговорното лице (Garantrans), което следва да представи доказателството за редовността на транзитната операция или мястото, където нарушението или нередността са били действително извършени, като доказателството следва да се представи по удовлетворителен за митническите органи начин. Ако посоченото доказателство не бъде представено до края на този срок, компетентната държава членка предприема мерки за събиране на съответните мита и други такси. С диспозитива на решението СЕС приема, че митническо задължение е възникнало, когато пратка, поставена под режим на външен общностен транзит, не е била представена в получаващото митническо учреждение, но държавата-членка, към която принадлежи отправното митническо учреждение, може да предприеме действия за събиране на задължението само ако е посочила на отговорното лице, че разполага с конкретен срок, за да представи исканото доказателство, и то не е било представено в този срок. В случая такъв срок е бил предоставен.

Ето защо настоящият състав приема, че доказателствената тежест за установяване на спорното обстоятелство лежи върху декларатора, а не върху административния орган. В конкретния спор Garantrans е било надлежно уведомено на 30.12.2024 г. и е получило 28-дневен срок за представяне на алтернативни доказателства, но такива не са били представени в този срок и това не е спорно между страните.

Не се споделят и доводите на жалбоподателя, че е доказано, че стоката е пристигнала в ПМУ.

За да обоснове тази теза жалбоподателят се позовава на незаверена декларация T2 (л. 59) с посочена дата на пристигане на стоката – 04.07.2025 г., както и на електронен образ (скрийншот) от екран на служебна система, визуализираща пристигналата стока в ПМУ на 03.07.2025 г. (л. 49). Чл. 312 от Регламент за изпълнение 2015/2447 (аналог. на стария чл. 380 на Регламент 2454/93) допуска титулярят да опровергае презумпцията за неприключила транзитна операция, като представи алтернативни доказателства — например митнически документ, издаден от ПМУ или

от органите на третата страна, потвърждаващ, че стоката е получена.

По конкретно, според разпоредбата режим „съюзен транзит“ се счита за правилно завършен, когато титулярят на режима представи пред митническия орган на отправната държава членка един от следните приемливи за митническия орган документи за идентификация на стоките: а) документ, заверен от митническия орган на получаващата държава-членка, с който се идентифицират стоките и се удостоверява, че те са били представени пред получаващото митническо учреждение или са били доставени на одобрен получател по чл. 233, § 4, б. „б“ от Кодекса; б) документ или извлечение от митническите регистри, заверен(о) от митническия орган на държава-членка, с който/което се удостоверява, че стоките са напуснали физически митническата територия на Съюза; в) митнически документ, издаден в трета държава, където стоките са поставени под митнически режим; г) документ, който е издаден в трета държава и подпечатан или заверен по друг начин от митническия орган на тази държава и с който се удостоверява, че стоките се смятат за намиращи се в свободно обращение в тази държава.

От анализа на тази разпоредба, във всичките алтернативни хипотези, се налага извод, че алтернативното доказателство следва да е надлежно заверено и/или подпечатано или документът да е издаден в третата страна (в една от хипотезите), в която стоките са преминали под митническия режим. Т. надлежно заверено доказателство липсва. От друга страна в § 3 на същата разпоредба изрично е предвидено, **че уведомяването за пристигането на стоките по чл. 300 не се смята за доказателство за правилното завършване на режим съюзен транзит.**

В този смисъл тезата, на жалбоподателя, че стоката е пристигнала в ПМУ след крайния срок не по негова вина би била защитима, ако бяха представени доказателства, вкл. и в хода на настоящото съдебно производство, по арг. от чл. 142, ал. 2 от АПК, които да са надлежно заверени и да отговарят на изискванията на чл. 312 от Регламент за изпълнение 2015/2447, но такива доказателства не са ангажирани нито в административната, нито в съдебната фаза на процеса (в този смисъл вж. и решение на СЕС от 27.06.2013 г. по д. С-542/11, *Staatssecretaris van Financiën*, т. 53).

По делото няма данни и не се представят такива от жалбоподателя, от които да е видно, че е издадено алтернативно доказателство по см. на чл. 45, § 4 от Решение № 1/2016 г. на Съвместния комитет ЕС-ЕАСТ. Нормата гласи, че: Когато общият транзитен режим е завършен, получаващото митническо учреждение не е установило нередност и титулярят на режима представи придружаващия документ за транзит, това митническо учреждение заверява този документ по искане на титуляря на режима с цел предоставяне на алтернативно доказателство в съответствие с чл. 51, § 1. Заверката се състои от печата на това митническо учреждение, подписа на длъжностното лице, датата и следния текст: „Алтернативно доказателство — 99202“. Не се спори, че такова доказателство не е представено пред ответника. Ето защо ирелевантни са твърденията на жалбоподателя какво е следвало да приеме административния орган с оглед закъснението на транзита, тъй като такъв не е доказан по смисъла на митническото законодателство.(вж. и чл. 46, § 1 на същия акт - По искане на лицето, което представя стоките в получаващото митническо учреждение, това митническо учреждение заверява разписка, която удостоверява представянето на стоките и придружаващия документ за транзит в това митническо учреждение).

От тези разпоредби се налага изводът, че физическото преминаване на границата (CD118C) не замества изискваната „заверка“ по смисъла на чл. 48 от Допълнение I. „Заверката“ е строго формален акт на ПМУ, реализиращ се чрез конкретни електронни съобщения или документи, посочени в чл. 312 от Регламент 2015/2447.

При липса на доказан завършен транзит компетентният орган разполага с възможност да

определи митническите задължения (вж. и решение № 1192 от 01.02.2024 г. по адм. д. № 6428/2023 г., на ВАС).

Невярно жалбоподателят твърди, че разпоредбата на чл. 79 от МКС се отнася само за внос на стоки. Такава хипотеза е предвидена само в § 1. От своя страна § 2, б. „а“ и „б“ предвиждат че митническото задължение възниква: в момента, в който изискването, чието изпълнение поражда митническото задължение, не се изпълнява или престава да се изпълнява; в момента на приемане на митническа декларация за поставяне на стоки под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за освобождаването от мита, или за намаляването на ставката на вносните мита поради специфичната употреба на стоките, не е било изпълнено, каквато е настоящата хипотеза. Тази разпоредба на МКС корелира и с посочената от АО релевантна разпоредба на чл. 112 и чл. 113 на Решение № 1/2016 г. на Съвместния комитет ЕС – ЕАСТ по общия транзитен режим от 28.04.2016 г. за изменение на Конвенцията от 20.05.1987 г. за общия транзитен режим. ЕС е страна по тази конвенция въз основа на Решение 87/415/ЕИО на Съвета от 15 юни 1987 година. Конвенцията предоставя правната рамка за установяване на задълженията за търговците и митническите органи за стоки при митнически транзит от една от участващите страни в друга. Тя обхваща страните от ЕС (ЕС – като самостоятелен субект - като една от договарящите се страни) и 8 държави с общ транзитен режим, (И., Н., О. кралство, С. М., С., **Турция**, У. и Швейцария) като отделни договарящи се страни. Тази конвенция, респ. и решението към нея, са правнообвързващи актове. ЕС може да сключва в рамките на своята област на компетентност международни споразумения с трети държави или с международни организации, съгл. чл. 216, § 1 от ДФЕС като тези споразумения са обвързващи за ЕС и за държавите-членки и са неделима част от правото на Съюза (чл. 216, § 2 от ДФЕС).

Публичното вземане е правилно определено по реда на чл. 70 от МКС - базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, въз основа на която стойност е определен дължимият ДДС в размер на 20%

От събраните по делото доказателства се установява, че процесната стока – употребяван влекач MAN TGX – е поставена под режим транзит по декларация с MRN 24BG005807106729K3, като за същата е представена фактура със стойност 28 000 евро. Административният орган е определил митническа стойност на стоката в размер на 54 763,24 лв., като е използвал метода по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. въз основа на договорната стойност на стоката, коригирана при необходимост. Липсват данни за приложимост на вторичните методи за определяне на митническа стойност; представената фактура съдържа ясна продажна цена; не са наведени възражения от жалбоподателя относно размера на стойността или начина на формирането ѝ. При така определената митническа стойност, административният орган законосъобразно е пристъпил към определяне на дължимия данък върху добавената стойност. Съгласно чл. 54 и чл. 56 от Закона за данък върху добавената стойност, при възникване на митническо задължение по смисъла на митническото законодателство се дължи ДДС, като данъчната основа се определя въз основа на митническата стойност на стоката. Съгласно чл. 16, ал. 4 ЗДДС, внос на стоки е и всяко друго събитие, в резултат на което възниква митническо задължение.

По изложените съображения оспорването следва да бъде отхвърлено.

В полза на юридическото лице – Агенция „Митници“ пи смисъла на чл. 3, ал. 1 от Устройствения ѝ правилник, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 37 от ЗПрП, вр. чл. 24, изр. второ от НЗПП в размер на 100 евро.

Воден от горното и на осн. чл. 172 от Административнопроцесуалния кодекс Административен

съд София-град, I отделение, 84ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на Garantrans s.r.o., Република Ч. против решение № РЗМ-5800-1149/32-318164/17.10.2025 г., издадено от директора на ТД "Митница" – С.

ОСЪЖДА Garantrans s.r.o., 71600 Ostrava – Radvanice, Lihovarska 1199/10, Република Ч., да заплати на Агенция „Митници“ сумата 100 евро – юрисконсултско възнаграждение
Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд